

**המוזיאון ליהדות ע"ש אנריקו שטרנגר
"המרכז למורשת היהדות ע"ש צימבליסטה"
אוניברסיטת תל אביב**

**אביב לבנת, "נשמות אילמות" [הרחבה גופנית/צורנית מס' 2]
צילום, וידאו, טקסט ונחושות, 2015.
אוצר: שרון תובל**

**Aviv Livnat, "Silent souls" [Physical expansion No. 2]
Stills, video, text and copper, 2015.
Curator: Sharon Toval**

ההרחבה הצורנית/גופנית שמוצגת בתערוכה זו הינה גרסא שנייה של עבודה המתכתבת עם יצירתו של הסופר י"ל פרץ. ההצבה הראשונה "המדיום הוא נשמה אילמת" עלתה במסגרת התערוכה הקבוצתית "מעברים" שאצר שרון תובל בבית הנסן בירושלים, שם ביקש לתהות על מעמדו ומשמעותו של המדיום ביצירה ובחוויה האמנותית. הבס של אברהם'ל מהסיפור "שמע ישראל" מתוך מחזור הסיפורים "נשמות אילמות" לי"ל פרץ שימש איפה לחקירה זו.

גם בהצבה זו נגן הבס נוכח ולוקח חלק בשתי תנועות נוגדות ומשלימות: תנועות של פירוק ושל הרחבה ופריצה. אלו נשענות באופן מטאפורי על מערכת היחסים הכמו-דמיונית בין הסופרים קרובי המשפחה י"ל פרץ ו'ז'ורז' פרק.

אברהם'ל נגן הבאס של י"ל פרץ, הדימי הנחשתי שלו שהתקין רקע הנחושת אריה מרזר, דמותה של תיאא ארצישווסקה, מכונת הכתיבה של אפרים קגנבסקי ושל ז'ורז' פרק, שפרגמנט שלו מבליה מתוך סיפורו של פרץ, כולם חוברים יחד לשרטט תנועות אלו בין המנעדים החומריים והפואטיים.

התנועה הכפולה הזו, נעה בין הדימוי המתפרק ובבנה מחדש דרך המרחבים המטאליים של הנחושת, מכוונת לאזור הרקוע של הנחושת, המרחב הרקוע- כמרחב של זיכרון, מרחב של שכול, שבתוכו נפתחת עין פנימית. זו עין שמביטה מן "האין" ושולחת מבט חוזר אל העולם. מבט בורא הנע במרווח של ג' אצבעות בין מים עליונים ותחתונים, ברקיע פנימי שבין הרצוא ושוב, כקו ריקועי חקוק. בתוכו זורם החומר הטהור המבקש להמשיך להתעצב בתהליכי יצירה ובריאה מחודשים.

אביב לבנת

אמן ומוסיקאי, חוקר ומרצה באוניברסיטת תל אביב ובאקדמיה לאמנות בצלאל

aviv@hagalil.com

בתמיכת בית שלום עליכם
והמכון ללשון, לספרות ולתרבות היידיש ע"ש משפחת גולדרייך